

ת"פ 48596/10/21 - מדינת ישראל ע"י בא כוחה מתמחה מר עלי בן גריף נגד מ' ל'

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 48596-10-21 מדינת ישראל נ' ל' (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י בא כוחה מתמחה מר עלי בן גריף
נגד הנאשם		מ' ל' (עציר) ע"י בא כוחו עו"ד מוחמד אבו בכר

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, במהלך שמיעת הראיות, והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירות לפי סעיפים 382(ג) לחוק העונשין, 382(ב) לחוק העונשין, 452 לחוק העונשין ו- 341 לחוק העונשין - תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), תקיפת סתם (בן זוג), היזק לרכוש במזיד וחבלה ברשלנות, וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן המשקפות אירועים שאירעו בשלושה מועדים שונים.

תמצית עובדות כתב האישום

לפי כתב האישום המתוקן, באירוע הראשון מתאריך 22.09.21, מספר ימים לאחר שובם של הנאשם והמתלוננת (אשתו) "מירח הדבש" וכשלושה שבועות לאחר שנישאו, על רקע טענותיו אודות התנהלותה של המתלוננת בקשר לטיפול במשק הבית, תקף הנאשם את אשתו והזיק במזיד לנכס. כמתואר, הנאשם שבר והרס מספר תמונות ומסגרות והיכה את המתלוננת בגבה באמצעות ידו וסטר לה בפניה. בהמשך, בעקבות ויכוח שניצת בין בני הזוג, הלך הנאשם בעקבות המתלוננת ומשך בשערותיה עד שאמו נכנסה אל הבית והרגיעה את הרוחות.

באירוע השני מתאריך 07.10.21 הכה הנאשם את המתלוננת בירכה, אחז בידה וגרם לה לשטפי דם עד שהמתלוננת הלכה לאמו של הנאשם וביקשה את עזרתה.

באירוע השלישי מתאריך 11.10.21, הכה הנאשם את המתלוננת בראשה. לאחר מכן התקשר הנאשם להוריה של המתלוננת ואמר להם שיבואו לקחת את המתלוננת ושלא קרה כלום, יש להם ילדה טובה ומהממת.

הנאשם נעצר בתאריך 14.10.21 ועודנו נתון במעצר.

בדין שהתקיים בפני בתאריך 20.02.22 להמשך שמיעת הראיות, הודיעו הצדדים שגובש ביניהם הסדר לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה ויורשע בעבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן כפי שפירטתי בתחילה.

מיד לאחר מכן נשמעה המתלוננת, שנכחה באולם, וטענה שהאלימות שתוארה בכתב האישום קרתה מיד לאחר נישואיהם כאשר התחתנה עם הנאשם מאחר שאהבה אותו אולם זה שינה התנהגותו מיד לאחר החתונה באופן שהרגישה מרומה. עוד סיפרה על התנהלות הנאשם וסביבתו כלפיה לאחר מכן, התנהלות שגובה ממנה מחיר כלכלי, רגשי וחברתי לאור גירושיה חודש אחד בלבד לאחר נישואיה והמשמעות של צעד זה בחברה אליה היא משתייכת.

על רקע נסיבות אלה, הביעה המתלוננת תקווה שהנאשם יקבל את העונש שמגיע לו. התרשמתי שהמתלוננת העידה באומץ רב ובכנות מרשימה על הפגיעה וההשפלה שספגה וכן על המחירים בהם דווקא היא זו שנושאת והשפעות האירועים עליה גם בעתיד.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות העבירות ולערכים המוגנים שנפגעו. עוד טענה שעיקר החומרה במעשי הנאשם טמון בברוטאליות בה ביצע את העבירות שכללו סטירה, משיכה בשערות וגרימת חבלות בירך וביד, גם לאחר שהמתלוננת נמלטה לחמותה וכי אין המדובר במעידה חד פעמית כי אם בריבוי מועדים ועבירות. את תוצאות האלימות המכוערת בה נקט הנאשם הוכיחה המאשימה בתמונות שהגישה.

לעמדתה, מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם, ביחס לתקופת המאסר נע בין 13 חודשים לבין 24 חודשים וזאת, על אף שהפנתה לפסיקה שנעה בין מספר חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר.

לאור עברו הנקי של הנאשם, נתבקש השתת עונש ברף התחתון של המתחם שלא יפחת מ-15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

הסנגור ציין שכיום הנאשם והמתלוננת גרושים.

באשר לחבלות שנגרמו למתלוננת טען הסנגור שעורה של המתלוננת רגיש ואין הלימה בין התמונות שהוגשו לבין תיאור העובדות בכתב האישום. עוד הוסיף שהמתלוננת שהתה 3 ימים בבית הוריה ולא ניתן לדעת מה קרה בתקופה זו וממה נגרמו החבלות.

ההגנה הפנתה לחיסכון בזמן השיפוט שנגרם כתוצאה מהודית הנאשם בכתב האישום המתוקן. עוד הופנה בית המשפט לעברו הנקי של הנאשם ולכך שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, כך גם נטען שהנאשם תומך ומפרנס את אמו ואחיותיו. ב"כ הנאשם ציין שתקופת המעצר נתנה אותותיה על הנאשם וכעת הוא חפץ לחזור לחיים נורמטיביים ולנהל את עסקו.

לאחר שב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית, נתבקשה קביעת מתחם שיתחיל ממאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם, נטען שהעונש המתאים בענייננו, יהא שקול לתקופת המעצר בה שוהה הנאשם.

הנאשם ביקש לומר את דברו, הודה, ביטא חרטה על מעשיו והביע רצונו לחזור לחייו.

קביעת מתחם העונש ההולם

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שבוצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות אלימות המופנות כלפי בני המשפחה, בתוך התא המשפחתי. האלימות אותה ספגה המתלוננת, פגעה בכבודה ובזכותה לביטחון ולהגנה, כך גם פגעה בשלמות גופה ובשלמות רכושה. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.4.2019):

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג". (ור' גם רע"פ 5227/20 אומר נ' מ"י (6/8/20))

למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן.

לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך

בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת."

בניגוד לטענות אותן העלה הסנגור, ולטעמי עדיף שלא היו מועלות כלל, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ובגרימת החבלות שתועדו על המתלוננת.

עובדות אלה מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם, אשר אולי לא גרמה לחבלות חמורות בעלות נזק פיזי לטווח הארוך, אך יש בהן די בכדי לפצוע את הנפש ואת הגוף. הנאשם האשים והשפיל את אשתו פעם אחר פעם, הכה בה ותקף אותה ומשך בשיערה ולא חדל ממעשיו עד להתערבות אמו. כל אלו כאמור בתום 3 שבועות בלבד לאחר נישואיהם של הנאשם והמתלוננת, מספר ימים לאחר חזרתם מ"ירח הדבש".

יחד עם זאת, אציין שפסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה קבעו מתחמים נמוכים יותר מהמתחם לו טענה, על אף שנסיבות העבירות היו חמורות יותר מנסיבות העבירות בהליך זה שלפני. אבהיר שגם אם מדובר בעבירות של אלימות בתוך המשפחה הרי שעדיין המנעד הוא רחב ויש לאבחן ולהתאים את רמת הענישה למקרה הקונקרטי על פי הנסיבות ככל שהדבר ניתן.

ברור שלא ניתן ללמוד ממתחם העונש של מי שלחובתו הרשעות קודמות רבות ומרחפים מעליו מאסרים מותנים לבין מי שנעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה. כך גם לא ניתן ללמוד ממתחם העונש של כתבי אישום המתארים נסיבות חמורות בהרבה דוגמת תקיפת אישה בהריון מתקדם (30121-09-19 אליו הפנתה המאשימה).

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

בעניין זה ר' רע"פ 538/21 בו נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שהמערער הורשע בתקיפה וגרימת חבלה של ממש הן לבתו והן לאשתו ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בעבודות שירות.

עוד ר' רע"פ 340/21 בו נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שהמערער הורשע בתקיפה וגרימת חבלה של ממש לאשתו ובניסיון לתקיפה וגרימת חבלה של ממש ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בעפ"ג (חי') 39724-04-20. וכך בית המשפט המחוזי ציין:

"בית משפט קמא קבע מתחם ענישה נמוך במיוחד, הנע בין מספר ימים לשישה חודשי מאסר בפועל, מתחם שאינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות נגד בת זוג וגרימת חבלה של ממש, הן לגבי הרף התחתון, העומד ככלל על מספר חודשי מאסר, והן לגבי הרף העליון, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים. משכך, לא ניתן משקל מספק לעיקרון ההלימה, ולעומת זאת ניתן משקל עודף לנסיבותיו האישיות של המשיב."

בעפ"ג (חי') 10803-06-14 המערער הורשע בביצוע עבירות היזק בזדון ועבירה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל הגם שאינו בעל עבר פלילי.

נסיבותיו של מקרה זה אשר נדון בפני כפי שמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, דרך מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 15 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

טוען בא כוח הנאשם שהנאשם אדם נורמטיבי שהעובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן אינן מאפיינות אותו. אולם, כפי שתואר, מדובר בשלושה אירועים נפרדים שבהם הנאשם התנהל באופן אגרסיבי ונקט באלימות שהופסקה רק לאחר שמתלוננת ביקשה את עזרתה של אמו.

תיאור זה יש בו כדי ללמד על אופיו האלים של הנאשם.

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, (11.10.2007) נקבע לעניין זה:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

בנסיבות אלה מצאתי גם לציין כי הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

על האימה אותה הטיל הנאשם לימדה גם עמדת המתלוננת אשר ביקשה להחמיר עם הנאשם וסיפרה על התנהלות הנאשם וסביבתו כלפיה לאחר האירועים וכן התנהגותה בעת שדיברה כפי שהתרשמתי ממנה בדיון.

מנגד, אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה בטרם נשמעו כלל העדויות, חסך במידת מה זמן שיפוטי יקר ולקח אחריות על מעשיו. אמנם ניתן היה לומר שהנאשם חסך את עדות המתלוננת על המעשים הכעורים שביצע הנאשם, אך לא מצאתי לתת לנתון זה משקל משעמד על חקירתה הנגדית במסגרת הראיות לעונש וניתן היה להסתפק בשמיעת דבריה בלבד.

עם זאת, אזקוף לזכותו את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות וזהו מעצרו הראשון.

כך גם, מצאתי לנכון לתת משקל לכך שהנאשם נתון במעצר מזה כחמישה חודשים, כאשר ידוע כי תקופת המעצר קשה היא מתקופת מאסר.

בנוסף, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, מתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי. בשים לב לנתונים שפורטו, ולאור הישנות המקרים, מצאתי לנכון למקם את הנאשם באמצע המתחם אך לכיוון הרף התחתון ולהטיל על הנאשם תקופת מאסר קצרה, לצד ענישה הצופה פני עתיד וכן הטלת סנקציה כלכלית.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים שיחושב מתאריך 14.10.21 (מועד מעצרו של הנאשם).
2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה מסוג אלימות גופנית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.
3. הנאשם יישא בפיצוי המתלוננת בסך 5,000 ₪.
4. קנס בסך 3,000 ₪.

יש לשלם את הקנס וכן את הפיצוי המוזכרים בסעיפים 3 ו-4 לעיל לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 12/6/22 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 6

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר ב' תשפ"ב, 13 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.